

tilbage, vil jeg dog tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger. Jeg vil saaledes bringe den høitærede Indenrigsminister en Tak for den særdeles Belvillie, hvormed han har modtaget Lovforslaget. Jeg vil ligeledes bringe Thingets ærede Medlemmer min Tak for den store Sympathi, de i det Hele ogsaa have udvist mod nærværende lille Lovforslag. Det er min Mening, at dette Forslags § 1 vil være stiftet til for mange Personers Vedkommende at lindre det Tryk, der i en længere Arrække har hvilet tungt paa saadanne fra Hægtugdommerne indvandrede Personer, der komme herind i Besiddelse af dansk Indfødsret. Det er endvidere min Mening, at § 2 i mange Tilfælde vil give Kommunerne en Erstatning for ydet Fattighjælp til saadanne Personer, som det forekommer mig, at Billighed taler for. — En Genstilling vil jeg endnu tillade mig at gjøre til den høitærede Indenrigsminister, og det er den, om man ikke vilde finde det rigtig at tilbagefalde eller ophæve den indenrigsministerielle Skrivelse af 11te December 1872, som paalægger Kjøbenhavns Magistrat og samtlige Amtmænd, at de som Betingelse for Udfærdigelse af ekstraordinære Hjemstedsbeviser efter Loven af 9de Marts 1872 skulle kræve, at den Paagjældende forinden enten allerede har taget eller tilkjendegivet, at han agter at tage fast Ophold i Udlandet, og at der i sidste Tilfælde ikke foreligger særlig Grund til at drage hans Føregivende herom i Tvivl. Denne Skrivelse forlanger saaledes ubetinget, at ekstraordinære Hjemstedsbeviser kun kunne bruges i Udlandet og ikke kunne benyttes i Indlandet. Jeg har nu aldrig kunnet finde denne Fortolkning af Loven af 9de Marts 1872 rigtig, og jeg har tidligere havt Leilighed til at udtale mig temmelig udsørlig derom. Det forekommer mig, at selve § 4 i den nævnte Lov er et fuldstændigt Bevis for, at denne Opfattelse maa være seilagtig. Med Formandens Tillæbelse vil jeg tillade mig at oplæse denne Paragraf: „De Udgifter, som i Medfør af de efter denne Lov eller af tidligere i samme Niemed udfærdigede lignende Hjemstedsbeviser paaføres Kommunerne, erstattes disse af Statskassen, saafremt den Paagjældende ikke paa den Tid, da der bliver Spørgsmaal om at yde Fattighjælp, ved femtenaarigt uafbrudt Ophold i nogen Kommune her i Riget eller paa anden Maade efter de hidtil gjældende Regler har erhvervet Forsørgelsesret i en saadan Kommune.“ Der staar altsaa i denne Paragraf, at ekstraordinære Hjemstedsbeviser ikke skulle være gjældende, naar de Vedkommende ved femtenaarigt Ophold have erhvervet sig Forsørgelsesret paa anden Maade. Det forekommer mig at være et aldeles slaaende Bevis for, at ekstraordinære Hjemstedsbeviser, ogsaa efter Loven af 1872, kunne benyttes her i Riget. Men hvad enten nu min Opfattelse af dette Forhold er rigtig eller ikke, er det jo dog et Faktum, at, hvis dette lille Lovforslag bliver vedtaget, vil der kunne

uddeles en hel Række ekstraordinære Hjemstedsbeviser, der ere indvandrede til at benyttes her i Landet. Den omtalte indenrigsministerielle Skrivelse vil saaledes, i Fald den ikke tidligere har været det, dog efter Vedtagelsen af denne Lov komme i fuldstændig Modstrid med Lovgivningen, og det er derfor, jeg tillader mig at henstille til den høitærede Minister, om han ikke skulde finde det rigtig at ophæve eller annullere den nævnte Skrivelse af 11te December 1872.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, Sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 44 St.

Formanden: Dette Lovforslag vil nu ligeledes blive tilfattet Folkethingets Formand for at fremmes der.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Spalte 1449.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Krigsministeren:

Til § 14.

1) Der tilføjes under Punkt 6. Til 32. en ny Post:

„c. Forstærkning af den nuværende Søbefæstning om Kjøbenhavn 5,500 Kr.“

Af Indenrigsministeren:

Til § 15, Nr. 12.

„Saan til Interessenterne i Stokkeby Noer paa Trø. . . . . 50,000 Kr.“

Af Saanet, der prioriteres i det indvundne Areal efter 50,000 Kr. af offentlige og Kreditforeningsmidler, svares aarlig 6 pCt., hvoraf det til enhver Tid skyldige Beløb forrentes med 4 pCt., og Resten er Afdrag“

udgaar.

Lovforslagets Paragrafer med de stillede Ændringsforslag fattes under Forhandling.